

The background of the page is filled with horizontal stripes in red and blue. The stripes are of equal width and are spaced evenly across the entire page.

SOCIÁLNÍ BYDLENÍ

SOCIÁLNÍ BYDLENÍ

Seminář pro komunální politiky, zájemce
o sociální politiku a problematiku
sociálního bydlení

Obsah

Úvodní slovo	1
Mgr. et Mgr. Rudolfína Voleská	
Koncepce sociálního bydlení – současná situace	2
Mgr. et Mgr. Magdalena Opletalová	
Je Koncepce sociálního bydlení pro obce nadějí nebo hrozbou?	4
Ing. Radka Soukupová	
Potřebujeme vůbec zákon o sociálním bydlení?	8
MUDr. Jitka Chalánková	
Zákon o sociálním bydlení – zhodnocení záměru	9
Ing. Markéta Adamová	
Závěrem	11
Mgr. et Mgr. Rudolfína Voleská	

Úvodem

Mgr. et Mgr. Rudolfína Voleská

Předsedkyně Expertní skupiny Sociální politika Středočeské TOP 09

Vážení členové a podporovatelé TOP 09, do rukou se Vám dostává sborník ze semináře k problematice sociálního bydlení. Tento seminář uspořádala Středočeská TOP 09 a obsahově ji naplnila Expertní skupina Sociální politika pro Středočeský kraj.

Nápad upravit seminář právě na téma sociálního bydlení vzešel z praktického života v TOP 09. V diskuzích ze sociální oblasti téměř pravidelně přišla řeč právě na téma sociálního bydlení. Přijetí nového zákona o sociálním bydlení je totiž jednou z priorit současné vlády v sociální oblasti

a tato problematika se začíná stále častěji objevovat v médiích. Ukázalo se, že členové TOP 09 mají zájem o podrobnější informace k tématu sociálnímu bydlení. A také se ukázalo, že názor jednotlivých členů i zvolených zástupců za TOP 09 není ani zdaleka zřejmý ani jednotný.

Právě takto skutečnost byla hlavním podnětem pro to, aby byla k tématu sociálního bydlení učiněna podrobná osvěta. Protože pouze dobře informovaný člověk, si může udělat kvalifikovaný názor na tuto zásadní otázku, kterou řeší dnešní česká společnost. Zásadní význam řešení otázky sociálního bydlení byl důvodem, proč seminář získal podporu TOPAZu, díky které se Vám do rukou může dostat i tato brožura. Máte možnost pročíst si shrnutí příspěvků všech řečníků, kteří na semináři vystoupili, a na základě nich si utvořit vlastní názor na sociální bydlení a na to, jaký postoj by k otázce sociálního bydlení měla zaujmout TOP 09.

Váš názor je pro nás klíčový. Protože pouze pokud budeme znát Vaše názory, můžeme prosazovat takovou politiku, se kterou se budete ztotožňovat, a ve které nás budete podporovat. A pro úspěch TOP 09 je nezbytné, aby její opoziční návrh

na řešení sociálního bydlení byl jasně formulovaný a podložený dostatkem informací. Tento návrh musí být prezentován jednotně a hlasitě všemi zvolenými zástupci za TOP 09. Jednotná prezentace návrhu řešení může nastat pouze v situaci, kdy bude nejprve návrh řešení dostatečně důkladně komunikován napříč celou TOP 09. A zde se kruh uzavírá a na jeho konci stojí Váš názor, stejně jako na jeho začátku.

Proto si cením Vašeho času, který věnujete pročtení brožury a vytvoření vlastního názoru na sociální bydlení, i všech podnětů, které nám nabídnete. Pro sběr nápadů a diskuzi bude vytvořena speciální platforma, kde budete mít možnost se vyjádřit.

Koncepce sociálního bydlení – současná situace

Mgr. et Mgr. Magdalena Opletalová

Ministerstvo práce a sociálních věcí

Bydlení nesporně patří mezi nejvýznamnější lidské potřeby, v České republice je právo na bydlení součástí katalogu lidských práv zaručených mezinárodními úmluvami a odvozeně rovněž Listinou základních práv a svobod.

Od konce října 2014 je k dispozici ucelený text koncepčního řešení sociálního bydlení ve formě Koncepce sociálního bydlení ČR 2015 - 2025. Plánovaný harmonogram prací pro přijetí zákona dle schváleného výhledu legislativních prací vlády ČR je následující:

- V nejbližších dnech předložení Koncepce sociálního bydlení vládě ČR
- Do konce září 2015 předložení věcného záměru zákona
- Ve 2. čtvrtletí 2016 předložení návrhu znění zákona o sociálním bydlení
- Předpokládaná účinnost zákona o sociálním bydlení od 1. 1. 2017

Na přípravě Koncepce se podílí Ministerstvo práce a sociálních věcí jako hlavní gestor, dále Ministerstvo pro místní rozvoj a Úřad vlády ČR jako spolugestori.

Koncepce má sloužit jako strategický materiál vedoucí ke zvýšení dostupnosti bydlení pro osoby, které jsou nyní bez domova, žijí v nejistých či nevyhovujících podmínkách, a ke zvýšení schopnosti udržet si bydlení těch osob, které bydlení mají, ale jsou ohroženy jeho ztrátou.

Navrhovaný systém sociálního bydlení se skládá z využívání sociálních služeb (vznik nové sociální služby, tzv. krizové bydlení), z ošetření příspěvkem státu na bydlení a z využívání sociálních nebo dostupných bytů (u sociálních bytů je obligatorně využívána sociální práce, u dostupných bytů fakultativně).

Sociální bydlení je multidisciplinární systém, který zahrnuje jak výstavbu (rekonstrukci) bytů, tak doprovodnou sociální práci.

Na vstup do systému sociálního bydlení budou mít nárok osoby z cílové skupiny. Tato je definována situačně - prostřednictvím definice bytové nouze anebo prostřednictvím poměru příjmů osob a jejich výdajů spojených s bydlením. Do cílové skupiny patří osoby vydávající nepřiměřeně vysokou část disponibilních příjmů na bydlení, tj. 40% a více. Zákonem se také stanoví prioritní cílové skupiny, kterým bude ve zrychleném režimu poskytnut sociální anebo dostupný byt.

Garantem práva na bydlení by měl být stát. Toto právo by měl realizovat prostřednictvím obcí.

Obce od určité velikosti budou plnit zákonem stanovenou povinnost zajištění určitého procenta sociálních a dostupných bytů. Pro správu tohoto fondu budou obce zřizovat obecní fond rozvoje sociálního bydlení. Tento fond budou tvořit byty a také finanční

prostředky určené na provoz těchto bytů. Bytový fond bude naplňován vlastní výstavbou, rekonstrukcí nebo stávajícími byty v obecním vlastnictví určené pro dostupné bydlení. Dále bytovým fondem nestátních neziskových organizací, soukromých vlastníků, investorů nebo církví. Předpokládá se, že (zejména menší obce) budou moci využívat tzv. svazku obcí při naplňování zákonem stanovených povinností vůči uspokojení nároku na sociální bydlení svých občanů.

K základním principům, jimiž se Ministerstvo práce a sociálních věcí řídí při přípravě Koncepce sociálního bydlení, patří zajištění možnosti přístupu a udržení dlouhodobého, kvalitativně standardního a prostorově nesegregovaného nájemního bydlení pro občany tak, aby nikdo nemusel být na ulici, v ubytovně či v nejistém bydlení.

Je Koncepce sociálního bydlení pro obce nádejší nebo hrozbou?

Ing. Radka Soukupová

nezávislá expertka, v minulosti dlouholetá předsedkyně Sociální komise Svazu měst a obcí ČR a dlouholetá komunální politička, členka Platformy pro sociální bydlení

Dle Strategie realizace Smart administration v období 2007-2015 je základní úlohou subjektů veřejné správy zajišťování veřejných statků, které souvisejí s kvalitou života, se soudržností společnosti, s tvorbou lidského kapitálu a se správou infrastruktury. Tento veřejnoprávní étos je však v praxi často popírán. Některé obce se aktivně spolupodílejí na sociálním vyloučení, a to na úkor jiných obcí. Odpor představitelů některých samospráv vůči koncepci sociálního bydlení je toho důkazem.

Dle aktualizované Gabalovy zprávy monitorující sociálně vyloučené lokality v ČR vzrostl počet lokalit oproti roku 2006 na dvojnásobek, počet osob v nich žijících vzrostl z 80.000 na 115.000, vyloučené lokality se nyní nacházejí na území cca 400 obcí. Je evidentní, že se nedaří sociální vyloučení zmírňovat.

Role veřejné správy v oblasti sociálního bydlení

Stát má v systému sociálního bydlení nezastupitelnou roli v celkovém nastavení systému sociálního bydlení zákonnou úpravou. Podporovat ostatní aktéry pak může např. sníženou daní na výstavbu nových staveb, dotačními programy podporujícími výstavbu a provoz sociálních bytů či příspěvky a doplatky na bydlení osobám s nízkým příjmem.

Kraje zodpovídají za poskytování sociálních služeb, které s klientelou sociálního bydlení úzce souvisejí.

Obce, které disponují vlastním bytovým fondem, mají jednak zodpovědnost vlastníka – správce obecního majetku, s nímž mohou nakládat. Mohou jej prodat (privatizace) či pronajímat. V této souvislosti je třeba zmínit, že většinu obecního majetku získaly obce v devadesátých letech od státu. Stát na obce převedl majetek, bohužel bez jakékoli povinnosti (např. uchovat část bytového fondu pro sociální klientelu).

Dle §35 zákona o obcích (s analogií v zákoně o hl.m. Praze) mají obce ve svém územním obvodu pečovat v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku. Zodpovědné obce interpretují tuto dikci jako povinnost pečovat zejména o zranitelné cílové skupiny. Některé obce si však vykládají zákon tak, že ve svém důsledku ohrožení svých obyvatel zvyšují. O to hůře, že tak často činí na přímou společenskou poptávku.

Co je sociální bydlení

Podle evropského chápání pojmu sociálního bydlení se jedná o bydlení pro osoby, jejichž potřeby nejsou uspokojovány na volném trhu a jimž je bydlení přidělováno na základě administrativních pravidel.

Dle aktuálního návrhu Koncepce sociálního bydlení MPSV se sociálním a dostupným bydlením rozumí bydlení ve zkolaudovaném bytě.

Nejčastější typy klientů sociálního bydlení

Nejčastějšími uživateli sociálních bytů jsou senioři, zdravotně postižené osoby, klienti opouštějící dětské domovy či rodiny s dětmi v tísní. Existuje však také kategorie tzv. „problémových klientů“, kteří se vyznačují tím, že neplatí nájem, narušují veřejný pořádek, poškozují vybavení bytu a společných prostor, ničí okolí domu či nerespektují obecně sdílená pravidla.

Postupy obcí vůči problémovým klientům – vznik sociálně vyloučených lokalit

Problémoví klienti žijí často na ubytovnách pro neplatiče, ubytovnách pro nepřizpůsobivé osoby, v bytech nižší kategorie. Obce často sestěhovávají problémové nájemníky do prostor s nižším standardem. Tím dochází ke kumulaci problémů ve vymezeném prostoru, vznikají sociálně vyloučené lokality. Některé obce řeší situaci tím, že vystě-

hováají problémové osoby do jiných obcí (např. zde koupí nemovitost, do níž osoby umístí) či jim znemožní setrvání v obci (neudělení souhlasu s doplatkem na bydlení). Obce bez sociálně vyloučených lokalit neřeší problémy spojené s vyloučenými osobami (v obci možno žít bez konfliktů, ustane devastace bytového fondu, narušování veřejného pořádku), často vystěhováním problematických obyvatel splní samospráva politické zadání, ke spokojenosti většinové společnosti.

Naproti tomu obce se sociálně vyloučenými lokalitami jsou konfrontovány s latentní či otevřenou sociální patologií ve vzniklé sociálně vyloučené lokalitě. V obci roste sociální napětí, sociální odbor řeší nárůst prvotních nákladů (sociální dávky, apod.), jiné odbory nárůst druhotných nákladů spojených s patologií (policie, úklid, devastace majetku, apod.).

Ke vzniku sociálně vyloučených lokalit přispívá politika preferující represivní řešení na úkor integračních postupů a prevence. Obce také často nemají dostatek zdrojů na řešení problémových situací, nedisponují informacemi o možných řešeních, nevědí o příkladech dobré praxe. Některé obce principiálně odmítly koncept domovského práva, dle něž by se vždy měly starat o své obyvatele. Vystěhováním svých obyvatel ale přesouvají samosprávy problém na jinou obec. Dochází k selhání meziobecní solidarity, řešení problému je možné jen na úkor jiné obce. Je také možno mluvit o celkovém selhání veřejné správy: obce zůstávají s problémy samy, nepomůže jim ani stát, ani kraj.

Existuje nějaký klíč k možnému řešení? Řešení spočívá v partnerství

Je evidentní, že problém není možné řešit izolovaně na úrovni resortu či konkrétní samosprávy. Nutná je spolupráce veřejné správy, neziskového, expertního a podnikatelského sektoru za účasti samotných nájemníků, klientů.

Základní princip koncepce sociálního bydlení a výhrady obcí k němu

Dle koncepce by měla každá obec vyčlenit určité procento z celkového bytového fondu na svém území a provozovat jej v režimu sociálního bydlení.

S tímto principem však obce nesouhlasí. Hlavní výhrady obcí vůči koncepci jsou následující: stát nemá právo obcím takovou povinnost ukládat, obce nedisponují vlastními zdroji na provozování a pořizování sociálních bytů. Pokud stát něco takového obcím uloží, musí jim garantovat finanční zdroje.

Obce by si však měly uvědomit širší veřejný zájem, který je s uvedenou povinností spojen: pokud stát obcím uloží věnovat určité % bytového fondu na sociální bydlení, dojde časem k rozptýlení vyloučených lokalit. Stát je navíc dle koncepce ochoten uhradit obcím jak provozní, tak investiční náklady. S jejich pomocí mohou obce byty postavit, najmout či zrekonstruovat. Na dosažení cílového stavu (povinného % sociálních bytů) má obec 20 let.

Návrh Koncepce sociálního bydlení je nadějí pro obce se sociálně vyloučenými lokalitami. Pokud budou moci disponovat jen určitým % sociálních bytů a v jiných obcích bude existovat nabídka, dojde ke snížení neadekvátní koncentrace často nepůvodních obyvatel žijících v sociálně vyloučených lokalitách. Návrh Koncepce je však hrozbou pro obce bez sociálně vyloučených lokalit, do nichž budou směřovat nízkopříjmoví obyvatelé s často problémovým profilem.

Nejen před samosprávami tak stojí zásadní výzvy: jak zvýšit sociální soudržnost v obcích a jak se vyrovnat se společenskou poptávkou, která vede politiky k vyhánění problémových osob z jejich mateřských obcí? Dokáží obce spolupracovat či budou dále pokračovat v segregačních praktikách a odmítání lidí, kteří jsou zčásti skutečně problémoví, ale zčásti jim jen chybí pomocná ruka veřejné správy.

Potřebujeme vůbec zákon o sociálním bydlení?

MUDr. Jitka Chalánková

poslankyně Parlamentu ČR za TOP 09,
členka Výboru pro sociální politiku, členka
Platformy pro sociální bydlení

Ministerstvo práce a sociálních věcí zpracovalo novou Koncepti sociálního bydlení, ze které by měl vycházet Zákon o sociálním bydlení. Tato Koncepte si klade za cíl pomoci řešit velmi vážnou situaci okolo ubytoven a lidí v bytové nouzi.

Musíme si všichni uvědomit, že pokud chceme někomu v životě opravdu pomoci postavit se znovu na vlastní nohy a zpět do života, musí daný člověk nejprve bydlet.

Navíc v současné době na ubytovnách žije 5 a půl tisíce dětí, což je velmi alarmující číslo. Otázkou zůstává, zda stavět byty nové, nebo jestli je možné využívat stávajícího bytového fondu. Taktéž je potřeba vyřešit, jak zaručit, že nájemníci nebudou být nějakým způsobem poškozovat. Toto by se dalo řešit dohledem a případnou garancí obcí či neziskových organizací za svěřené nájemníky. V neposlední řadě je také třeba vyřešit, kdo bude posuzovat, že se člověk ocitl v bytové nouzi bez jeho zavinění. Zde by bylo vhodné domluvit se Svazem měst a obcí na užší spolupráci.

Nedávno kolega poslanec Stanjura předložil pozměňovací návrh, který vyžaduje souhlas obce s vyplácením dávek do ubytoven. To nás ale vrací k diskusi, zda by obce měly mít zachytnou síť pro lidi bez obydlí a které obce by to měly být. Tato situaci by například mohla být vyřešena zavedením tzv. „povinného institutu“, který by určoval, kdo má povinnost se o tyto lidi starat. Doplatky na bydlení se totiž v současné době vyplácejí i na místa, kde lidé nemají trvalé bydliště, a to není koncepční. Zde zmiňované problémy úzce souvisí se sociálně slabými rodinami s dětmi, které si nemohou dovolit stále pořizovat nové vybavení bytu, a proto často ani nechtějí chodit do azylových domů, kam si nemohou vzít vybavení vlastní a mnohdy pak zůstávají na ulici.

Dá se tento celek problémů opravdu vyřešit tím, že zákonem definujeme sociální bydlení? TOP 09 zatím chce využít stávající nástroje k podpoře bydlení a prozatím odmítá

Zákon o sociálním bydlení vycházející ze současné podoby Koncepce, ale jsem přesvědčena, že se v budoucnu Zákonu o sociálním bydlení nevyhneme. Nyní je potřeba zlepšit systém jako celek, ne přidávat další nefunkční položky. Hlavním problémem jsou ubytovny a zneužívání příspěvku na bydlení. Potřebujeme posílit sociální práci na obcích, rozšířit zkušenosti a znalosti lidí v terénu, mít možnost dát lidem z obcí splátkový kalendář atd. V České republice máme dostatek bytového fondu, jen ho neumíme efektivně využít.

Zákon o sociálním bydlení – zhodnocení záměru

Ing. Markéta Adamová

poslankyně Parlamentu ČR za TOP 09

Při vědomí toho, že zatím můžeme vycházet pouze z koncepce, kterou vláda zatím ještě ani nepřijala, a při vědomí, že jsme teprve v počátcích diskuse, mám k navrhované koncepci (resp. z ní vycházejícímu očekávanému zákonu) následující připomínky:

Je potřeba řešit otázku sociálního bydlení zákonem?

Myslím si, že to není potřeba. Již dnes existují podpůrná opatření, na která mají potřební nárok v souvislosti se zajištěním bydlení. Spíše než vytváření sítě sociálních bytů jsem pro změny současného systému podpory. Dnes náklady na bydlení kompenzují dvě různé dávky (doplatek a příspěvek na bydlení) ze dvou různých systémů (hmotná nouze a státní sociální podpora). Navrhovala bych dávky sloučit v jednu a systém tím zpřehlednit, ale také upravit, respektive zpřísnit, pravidla a podmínky pro její vyplácení. Za důležitou považuji také důslednou kontrolu, kam peníze z této dávky plynou, aby nedocházelo k nadužívání či zneužívání dávky. Úřad práce tak nyní nečiní dostatečně.

Máme dostatek volných bytů, navíc hrozí vytváření sociálně vyloučených lokalit

V současné době je v České republice dostatek volných bytů, jedná se o desítky tisíc volných bytů přímo připravených k bydlení. Bariérou vstupu do soukromého nájemního bydlení je pro řadu osob nedostatek prostředků na zaplacení vstupní kauce. Pokud

by se změnil současný systém podpory, který by tuto bariéru zohlednil a pomohl řešit, řada lidí by již dnes mohla důstojně bydlet. Pokud povolíme výstavbu nových bytů, bude to nejen velmi nákladné pro stát, ale i rizikové s ohledem na možnost vytvoření nových ghett a sociálně vyloučených lokalit.

Cílová skupina je v koncepci definována příliš široce

Pomoc musíme poskytnout pouze skutečně potřebným. Je nutné hodnotit celkové sociální a majetkové poměry a u některých také pracovní aktivitu, resp. ochotu zapojit se na trhu práce. O nároku se musí rozhodovat nejen ve vztahu k nízkému příjmu, ale také s ohledem na to, zda si osoby nejsou schopny tento příjem zvýšit vlastním přičiněním (posuzovat i majetkové poměry). Koncepce počítá s velkým množstvím cílových skupin, pro které by mělo být soc. bydlení určeno.

Problematiku musíme řešit komplexně

Lidem, kteří potřebují pomoci, nemůžeme nabídnout pouze bydlení, to jejich tíživou životní situaci nevyřeší. Je nutné tyto lidi motivovat k tomu, aby se stali zcela samostatnými v otázce příjmů (tedy aby jejich příjmy nebyly pouze sociální dávky). Sociální bydlení nemůže být dlouhodobým (vyjma seniorů v nouzi), ale pouze přechodným řešením.

Plošné kvóty

Za velký nedostatek považují stanovené kvóty, které plošně nařizují, jaký počet sociálních bytů mají mít obce k dispozici. Ať už tento podíl bude plošně stanoven jakýmkoliv poměrem, nikdy nebude vycházet ze skutečné analýzy potřeb a také možností v jednotlivých obcích. S tím je spojeno více rizik:

- obce, které mají ve vlastnictví obecní byty, budou muset vystěhovat současné nájemníky, aby splnily stanovené kvóty určené pro sociální bydlení,
- neúměrné dopady na obce – hrozí zde, že mnoho obcí nebude mít dostatek kvalifikovaných pracovníků na sociální práci,
- i když obce volnými byty disponují, ve většině případů by nesplňovaly potřebný poměr a bude nutné stavět další domy (což považují za nepřípustné),
- vytváří se prostor pro developerskou lobby – primárním cílem developerů není pomoci potřebným, ale uspokojit své ekonomické zájmy (stavebním firmám by jistě vyhovovalo, že by stát masivně investoval do výstavby).

Obávám se, že za současné koalice se zákon o sociálním bydlení stejně nepodaří přijmout. Protože by měl zákon problematiku řešit v dlouhodobém horizontu, je nutné k případné předloze najít široký konsenzus nejen politický, ale také mezi odbornou veřejností, respektive nevládními a neziskovými organizacemi. Musíme předejít situaci, kdy s každou novou politickou garniturou budou měněna pravidla. Najít širokou shodu nad tak závažným a důležitým tématem je otázka několika let, ne měsíců.

Závěrem

Mgr. et Mgr. Rudolfína Voleská

Předsedkyně Expertní skupiny Sociální politika Středočeské TOP 09

Vážení členové a podporovatelé TOP 09,

jak jste mohli zjistit po přečtení této brožury, sociální bydlení je významné celospolečenské téma. Politika sociálního bydlení a zákon o sociálním bydlení budou po mnoho dalších let významně ovlivňovat směřování české společnosti v sociální oblasti. Nastavení podmínek sociálního bydlení bude ovlivňovat životy všech cílových skupin, od dětí, klientů opouštějících dětské domovy, přes seniory, zdravotně postižené, rodiny s dětmi v tísní a členy etnických menšin k tzv. problémovým cílovým skupinám (osoby navracející se z výkonu trestu, bezdomovce atd). Zvolný způsob řešení otázky

sociálního bydlení může významně ovlivnit vývoj souvisejících témat v sociální oblasti. Vhodně zvolené řešení může sociální problémy ovlivnit pozitivně, špatné řešení může sociální problémy ještě významně zhoršit.

Sociální bydlení je tak významným tématem, že by na jeho řešení měla být nalezena alespoň rámcová shoda mezi všemi zúčastněnými ak-téry. Je potřeba vytvořit dlouhodobou strategii, které se bude uplatňovat třeba dalších 15 – 20 let. Není možné, aby se řešení měnilo každé 4 roky s novou vládou. Časté změny pravidel by znemožnily zavedení a ustálení systému so-ciálního bydlení, což by nejvíce uškodilo právě cílovým skupinám ohroženým ztrátou bydlení.

K vytvoření skutečně funkčního modelu sociál-ního bydlení, který by TOP 09 mohla prosazo-vat, je potřeba zodpovědět si ještě řadu otázek:

- Co má být cílem sociálního bydlení? Udržet osoby v nějakém bydlení, nebo je naučit schopnostem a dovednostem potřebným k samostatnému bydlení?
- Komu má sociální bydlení sloužit? Jak stanovit podmínky, aby bylo posky-továno pouze skutečně potřebným, a aby systém nebyl zneužíván?
- Jak by měl být systém sociálního bydlení financován? Je stát schopen garantovat samosprávám finanční zdroje pro sociální bydlení v potřebné výši?
- Jak nastavit povinnosti obcí v systému sociálního bydlení tak, aby nebylo narušeno jejich právo na samosprávu?
- Jak zajistit, aby se nerozšiřoval počet sociálně vyloučených lokalit v obcích, ale aby se naopak tento problém dařilo zmenšovat?
- Jak nastavit spolupráci všech zúčastněných aktérů (veřejné správy, ne-ziskového, expertního a podnikatelského sektoru za účasti samotných nájem-níků, klientů), tak, aby se podařilo vytvořit funkční systém sociálního bydlení?
- Je nezbytné budovat pro účely sociálního bydlení nové byty, nebo je lepší najít způsob, jak využít stávající bytový fond?

- Je efektivnější vynakládat finance na podporu sociálního bydlení jako přechodné formy ubytování a pobytových sociálních služeb, nebo by bylo efektivnější podporovat investicemi bytovou politiku zaměřenou na samostatné bydlení?
- Je nutné přijímat nový zákon o sociálním bydlení, nebo by bylo dostačující zrevidovat nastavení již existujících nástrojů k podpoře bydlení?
- Jak na systém sociálního bydlení navázat dostatečně zabezpečenou sociální práci tak, aby se lidé skutečně naučili kompetencím potřebným pro samostatné bydlení?

K nalezení řešení sociálního bydlení je třeba najít široký konsensus. Pojdte hledat toto řešení s námi. Zapojte se také do hledání odpovědí na tyto a další zásadní otázky sociálního bydlení. Diskutujte s námi na vláknu MY.TOP 09: <https://my.top09.cz/diskuse/zobrazit/1068>.

Děkuji Vám!

Sborník Konference „Sociální bydlení“ konané v Praze 28. 05. 2015 z iniciativy a se záštitou think tanku TOPAZ, KAS a TOP 09 Střední Čechy.

názory & vzdělávání

TOPAZ z.s.,
Újezd 450/40, 118 00 Praha 1, Česká Republika
www.top-az.eu

